

SOTURI- KISSAT

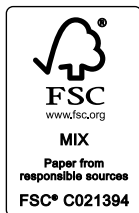
NELJÄS OPPILAS

TÄHTIEN ENNE

1

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #1: THE FOURTH APPRENTICE

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #1: THE FOURTH APPRENTICE

Text copyright © Working Partners Limited 2009

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2017

ISBN 978-951-0-49642-8

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät PIILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskäjä OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli; VARPUTASSUN mestari ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät LEHTILAMPI – vaaleanuskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; entinen parantaja

LUKKIKOIKIPI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät
KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli
MARJANENÄ – kermanvärinen kolli
PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras;
KUKKATASSUN mestari
HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli;
KIMALAISTASSUN mestari
TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras
LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli
KETTULOIKKA – punertava raidallinen kolli
JÄÄPIILVI – valkoinen naaras
KONNA-ASKEL – mustavalkoinen kolli
RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras
MILLI – juovikas harmaankirjava naaras, entinen kotikisu

Oppilaat

(yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)
VARPUTASSU – tummanruskea naaras
KUKKATASSU – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras
KIMALAISTASSU – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

Kuningattaret

(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)
LEHVÄPIILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät
KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
VALKOSIIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; **KOIVURUSKAN** pentujen **KYYHKYPENNUN** (harmaa naaras) ja **MURATTIPENNUN** (valkoisenkirjava naaras) emo

UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras,
joka odottaa MARJANENÄN pentuja

Klaanin-
vanhimmat

(entiset soturit ja kuningattaret, jotka
viettävät vanhoja päiviään)

PITKÄHÄNTÄ – vaaleankirjava kolli, jolla on sysi-
mustat raidat; siirtynyt varhain klaanin-
vanhimmaksi menetettyään näkönsä

HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras

SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa
kuono; entinen erakko

VARJOKLAANI

Päällikkö

MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli,
jolla on valtavat pikimustat käpälät

Varapäällikkö

RUOSTETURKKI – punaruskea naaras

Parantaja

PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli;
LIEKKIHÄNNÄN (kellanpunainen kolli) mestari

Soturit

TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli; HILLERITASSUN
(vaaleanruskea-harmaa kolli) mestari

PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli

SAVUJALKA – musta kolli

KONNAJALKA – tummanruskea kolli

OMENATURKKI – täplikäs ruskea naaras

VARISHALLA – mustavalkoinen kolli

ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi;

MÄNTYTASSUN (musta naaras) mestari

LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras

KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät; **KOTTARAISTASSUN** (kellanpunainen kolli) mestari

OLIIVINENÄ – kilpikonnakuviainen naaras

PÖLLÖKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

PÄÄSTÄISJALKA – harmaa naaras, jolla on mustat tassut

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli

PUNAPAJU – täplikäs ruskea-kellanpunainen kolli

TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli

HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras

Kuningattaret **SYKKYRÄTURKKI** – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin

MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnakuviaisen kirjava naaras

Klaanin-
vanhimmat **SETRISYDÄN** – tummanharmaa kolli
 UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras
 KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä
 VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea

TUULIKLAANI

Päällikkö **YKSITÄHTI** – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö **SAARNIJALKA** – harmaa naaras

Parantaja **HAUKKALENTO** – täplikäs harmaa kolli

Soturit

VARISSULKA – tummanharmaa kolli

PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli;

VIIKSITASSUN (vaaleanruskea kolli) mestari

VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras

YÖPILVI – musta naaras

PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on valkeat käpälät

JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

MUURAHAIKARVA – ruskea kolli, jonka toinen korva on musta

HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät; **HERNETASSUN** (harmaavalkoinen naaras) mestari

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; **JÄRKÄLETASSUN** (iso vaaleanharmaa kolli) mestari

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras

PÄÄSKYHÄNTÄ – tummanharmaa naaras

AURINKOPISTOS – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on otsassa iso valkoinen laikku

Klaanin-
vanhimmat

SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli

LOVIKORVA – raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö	LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullan- kirjava naaras
Varapäällikkö	USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Parantaja	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras; PAJUHOHTEN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Soturit	RUOKOVIIKSI – musta kolli; LOMMOTASSUN (tummanruskea raidallinen kolli) mestari VÄREHÄNTÄ – tummanharmaa raidallinen kolli HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras; TAIMENTASSUN (vaaleanharmaa raidallinen naaras) mestari MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras; SAMMALTASSUN (ruskeavalkoinen naaras) mestari SORAJALKA – täplikäs harmaa kolli; KAISLATASSUN (vaaleanruskea raidallinen kolli) mestari MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli PUNARINTASIIPPI – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava kolli KUORIAISVIIKSI – ruskeavalkoinen kirjava kolli KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras RUOHOKARVA – vaaleanruskea kolli SAUKKOSYDÄN – tummanruskea naaras; NIISKUTASSUN (harmaavalkoinen kolli) mestari SADEMYRSKY – täplikäs sinertävänharmaa kolli

Kuningattaret	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on siniset silmät
Klaanin- vanhimmat	MUSTAKYNSI – savunmusta kolli MYYRÄHAMMAS – pieni ruskea raidallinen kolli HUOMENKUKKA – vaaleanharmaa naaras KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras LOIKKAHÄNTÄ – oranssivalkea kolli

KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

SAVU – lihaksikas valkoharmaa kolli, joka asuu hevospaikan ladossa
HAHTUVA – pieni valkoharmaa naaras, joka asuu hevospaikassa

MUITA ELÄIMIÄ

KESKIYÖ – tähtiä katseleva mäyrä, joka asuu meren rannalla

kaksijalkojen
viherlehtipaikka

kaksijalan-
pesä

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

aukio

varjoklaanin
leiri

kaksijalkojen
viherlehtipaikka

puolisilta

pieni
ukkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIN

SAARI

puro

jokiklaanin
leiri

hevospaikka

EN
kka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

vanha tammi

JÄRVI

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

myrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

tuuliklaani

tähtiklaani

POHJOINEN

ESINÄYTÖS

VESI SOLJUI KALLIONREUNALTA alas ja syöksyi jylisten alas rotkoon kuohuvaksi lammeksi. Lukemattomat sateenkaaret tanssivat sumupisaroissa laskevan auringon kajossa.

Joen rannassa, putoukselta hiukan yläjuoksulle päin istui kolme kissaa. He katselivat miten heitä lähestyi neljäs, naaras joka asteli taidokkaasti joentörmää peittävällä pörröisellä sammalella. Tähtien valo kimmelsi hänen käpälissään ja ympäröi hänen harmaansinistä turkkiaan kuin usva.

Tulija pysähtyi ja katsahti odottaviin kissoihin jäätävän sinisillä silmillään. ”Kaikkien klaanien nimeen, miksi te täällä päätitte tavata?” hän tiukkasi ja ravisteli ärtyneenä etukäpäälänsä. ”Täällä on aivan liian märkää, enkä kuule omia ajatuksiani.”

Toinen naaras, jolla oli rähjäinen harmaa turkki, nousi vastaamaan. ”Älä valita, Sinitähti. Valitsin tämän paikan juuri siksi, että täällä on kosteaa ja meluisaa. Minulla on sellaista kerrottavaa, jota en halua kenenkään sivullisen kuulevan.”

Kullankirjava kolli viittilöi hännällään. ”Tule tänne viereeni istumaan. Tässä on kuiva kohta.”

Sinitähti tassutti kollin luo ja istuutui ylimielisesti tuhahtaen. ”Leijonamieli, jos tämä on kuiva, niin minä olen hiiri.”

Sitten hän kääntyi harmaan naaraan puoleen ja lisäsi: ”No, Keltahammas? Mitä asiaa?”

”Ennustus ei ole vielä toteutunut”, Keltahammas maukui. ”Kolmikko on viimein koossa, mutta kaksi kissoista ei välttämättä tunnista kolmatta.”

”Oletko varma, että meillä on tällä kertaa oikea kolmikko?” Sinitähti kysyi terävästi.

”Tiedät, että on.” Sen sanoi kaunis kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras. Hän nyökäytti päätään entiselle klaanipäällikölleen. ”Emmekö me kaikki nähneetkin saman unen sinä yönä jona hän syntyi?”

Sinitähti liikautti hännänpäättään. ”Saatat olla oikeassa, Täplälehti. On kyllä vaikeaa uskoa enää mihinkään, kun niin paljon on mennyt vikaan.”

”Tietenkin hän on oikeassa.” Keltahammas heilautti korviaan. ”Mutta jos Närhisulka ja Leijonaroihu eivät tunnista kolmatta, voi tulla lisää hankaluuksia. Haluan lähettää heille merkin.”

”Mitä?” Sinitähti nousi taas käpälilleen ja heilautti häntäänsä käskevästi kuin hänellä olisi vieläkin ollut käskyvaltaa vanhaan parantajaan. ”Keltahammas, oletko unohtanut ettei tämä ennustus edes ole meidän? Voisi olla vaarallista sekaantua siihen. Minusta meidän pitäisi olla puuttumatta asiaan.”

Täplälehti hämmästyi ja räpäytti silmiään. ”Vaarallista?”

”Onko sinusta muka hyvä ajatus, että klaaneissa on kissoja jotka ovat mahtavampia kuin tähdet?” Sinitähti kysyi ja katsoi kutakin kissaa vuorollaan. ”Mahtavampia kuin me, heidän soturiesi-isänsä?” Hän huiskautti häntäänsä viitaten kaikkiin klaanitovereihinsa, jotka olivat muualla kauniin, riistantäyteisen metsän kätköissä. ”Mitä Myrskyklaanista tulee, jos –”

”Pysy lujana uskossasi, Sinitähti”, Leijonamieli keskeytti lempeästi. ”He ovat hyviä ja uskollisia kissoja.”

”Niin me kuvittelimme Paatsamalehdestäkin!” Sinitähti kivahti.

”Me emme erehdy toiste”, Keltahammas naukaisi. ”Onpa ennustus peräisin mistä hyvänsä, meidän on luotettava siihen. Ja meidän on luotettava myös klaanitovereihimme järvellä.”

Täplälehti avasi suunsa vastatakseen mutta käännähti-kin äkkiä kuullessaan kissan kahistelua aluskasvillisuudessa muutaman hännänmitan päässä ylävirran suunnalla. Näkyviin pelmahti hopeaturkkinen kissa, joka juoksi heitä kohti tähdenvalon pyörteessä.

”Sulkahäntä!” Sinitähti huudahti. ”Mitä sinä täällä teet? Oletko vakoilemassa meitä?”

”Me olemme kaikki nyt klaanitovereita”, entinen Joki-klaanin soturi muistutti. ”Arvasin, miksi kokoonnuitte, ja –”

”Tämä on Myrskyklaanin asia”, Keltahammas huomautti ja vilautti aavistuksen verran teräviä keltaisia hampaitaan.

”Eikä ole!” Sulkahäntä sanoi kipakasti takaisin. ”Närhisulka ja Leijonaroihu ovat puoliksi tuuliklaanilaisia – Varissulan poikia.” Hänen sinisiin silmiinsä syttyi huoli. ”Minulle sillä on väliä, mitä heille tapahtuu. Minun *täytyy* varjella heitä. Ja suren Paatsamalehteä yhtä lailla kuin tekin.”

Täplälehti ojensi häntäänsä koskettaakseen hopeanhoitoista naarasta lapaan. ”Sulkahäntä on oikeassa. Annetaan hänen jäädä.”

Keltahammas kohautti lapojaan. ”Eivät he sinun poikiasi ole, Sulkahäntä”, hän muistutti yllättävän hellästi. ”Voimme varoittaa heitä ja johdattaa heitä, mutta loppujen lopuksi he kulkevat omaa tietään.”

”Niin kaikki pojat ja tyttäret tekevät, Keltahammas”, Sinitähti huomautti.

Muutaman silmänräpäyksen ajan Keltahampaan naamalla oli synkkä ilme ja hänen meripihkanväriset silmänsä katsoi-

vat kaukaisuuteen, aivan kuin hänen eteensä taivaalle olisi piirtynyt kokonainen kipeiden muistojen kirjo. Aurinko oli painumassa taivaanrannan taa, ja punajuovaiset pilvet sinertyivät. Vesiputouksen alla lammessa kieppuva vaahto hohti kelmeänä varjoissa.

”Mitä me teemme nyt?” Leijonamieli palasi asiaan. ”Keltahammas, sinä ehdotit merkin lähettämistä.”

”Minä olen edelleen sitä mieltä, ettei meidän pitäisi sekaantua asiaan”, Sinitähti sanoi painokkaasti ennen kuin Keltahammas ehti vastata. ”Kolmas kissa on nyt jo voimakas ja nokkela, vaikkemme tiedäkään, mikä hänen erityiskykynsä on. Jos hän on se oikea, eikö hän selvitä asioita ominkin päin?”

”Emmehän me voi vain istua tekemättä mitään!” Sulka-häntä vastusti ja upotti kyntensä kosteaan maahan. ”Nuoret kissat tarvitsevat apuamme.”

”Olen samaa mieltä”, Leijonamieli sanoi ja nyökkäsi hopeanharmaalle naaraalle. ”Jos olisimme puuttuneet tapahtumiin enemmän” – hän vilkaisi Sinitähteen – ”Paatsamalehti ei välttämättä olisi joutunut surman suuhun.”

Sinitähden niskakarvat nousivat pystyyn. ”Paatsamalehti teki omat valintansa. Heidän on elettävä omaa elämäänsä. Ei kukaan voi tehdä sitä heidän puolestaan.”

”Ei niin, mutta me voimme johdattaa heitä”, Täplälehti maukui. ”Olen Keltahampaan kanssa samaa mieltä. Minusta meidän pitäisi lähettää merkki.”

”Olette näköjään kaikki tehneet päätöksenne.” Sinitähti huokaisi ja antoi niskakarvojensa silottua. ”Hyvä on, tehkää miten haluatte.”

”Minä lähetän enteen.” Keltahammas painoi päänsä; hetken verran toiset näkivät hänen takkuisen turkkinsa ja töy-

keän käyttöksensä takaa entisen parantajan syvän viisauden.
”Tähtien enteen.”

”Kenelle sinä sen lähetät?” Sinitähti kysyi. ”Leijona-
roihulle vai Närhisulalle?”

Keltahampaan meripihkakatse kiilui häviävässä päivän-
valossa, kun hän kääntyi kohti entistä klaanipäällikköään.
”En kummallekaan”, hän maukui. ”Lähetän sen kolmannelle
kissalle.”

LUKU 1

PILVETTÖMÄLLÄ TAIVAALLA kumotti täysikuu, joka loi sysimustia varjoja saarelle. Puhujantammen lehdet rapisivat kuumassa tuulessa. Leijonaroihu kyyhötti Ratamohännän ja Harmaaraidan välissä, ja hänestä tuntui että happi oli loppumassa.

”Luulisi että öisin olisi viileämpää”, hän murahti.

”Niin”, Harmaaraita huokaisi vääntelehtiessään kuivalla, tomuisella maalla. ”Tämä vuodenaika muuttuu koko ajan kuumemmaksi. En edes muista, milloin viimeksi satoi.”

Leijonaroihu kurkotteli nähdäkseen muiden kissojen päiden yli veljensä Närhisulan, joka istui parantajien joukossa. Yksitähti oli juuri ilmoittanut Kaarnakasvon kuolemasta, ja jäljelle jäänyt Tuuliklaanin parantaja Haukkalento näytti varsin hermostuneelta joutuessaan edustamaan klaaniaan ensi kertaa yksin.

”Närhisulka sanoo, ettei Tähtiklaani ole kertonut hänelle mitään tästä kuivuudesta”, Leijonaroihu naukaisi Harmaaraidalle. ”Mahtaakohan kukaan muista parantajista –”

Hän vaikenä, kun Myrskyklaanin päällikkö Tulitähti nousi käpälilleen oksalla, jolla hän oli odottanut omaa vuoroaan. Alemmalla oksalla kyyhöttävä Jokiklaanin päällikkö Leoparditähti katsahti ylöspäin. Tuuliklaanin päällikkö Yksi-

tähti istui oksanhaarassa muutaman hännänmitan verran korkeammalla, ja Varjoklaanin päälliköstä Mustatähdestä näkyi pelkät kiilusilmät keskeltä lehvistöä Yksitähden oksan yläpuolelta.

”Niin kuin kaikkia muitakin klaaneja, myös Myrskyklaania piinaa kuivuus”, Tulitähti aloitti. ”Selviydymme kyllä hyvin. Kaksi oppilastamme on nimitetty satureiksi, ja he ovat saaneet soturinimensä: Konna-askel ja Ruusukukka.”

Leijonaroihu ponkasi pystyyn. ”Konna-askel! Ruusukukka!” hän kajautti. Muu Myrskyklaani yhtyi huutoon yhdessä monien Tuuliklaanin ja Varjoklaanin kissojen kanssa, mutta Leijonaroihu huomasi että Jokiklaanin soturit olivat vaiti ja katselivat toisia vihamielisesti.

Mikäs heitä nyt riepoo? hän mietti. Oli häijyستی tehty, jos kokonainen klaani kieltäytyi onnittelemasta uutta soturia koontumisessa. Leijonaroihu heilautti korviaan. Hän muistaisi tämän ensi kerralla, kun Leoparditähti ilmoittaisi uudesta nimityksestä Jokiklaanissa.

Tuoreet Myrskyklaanin soturit painoivat päänsä hämillään hurrauksista, vaikka heidän silmänsä loistivatkin. Konnaaskelen entinen mestari Pilvihäntä uhkui ylpeyttä, ja Ruusukukan kouluttanut Oravaliito katseli nuoria satureita silmät loistaen.

”Minua vieläkin hämmästyttää, että Tulitähti valitsi Oravaliidon mestariksi”, Leijonaroihu jupisi itseksensä. ”Kaike sen jälkeen, miten hän valehteli että me olisimme hänen pentujaan.”

”Kyllä Tulitähti tietää mitä tekee”, Harmaaraita vastasi; Leijonaroihu hätkähti tajutessaan, että harmaa soturi oli kuullut hänen purnauksensa alusta loppuun. ”Hän luottaa Oravaliitoon ja haluaa osoittaa kaikille, että Oravaliito on hyvä soturi ja arvokas Myrskyklaanin jäsen.”

»Teräväsilmäisen närhen ja karjuvan leijonan jälkeen tulee rauha...»

Närhisulka ja Leijonaroihu kuuluvat kissa-
kolmikkoon, joka muinaisen ennustuksen
mukaan saa käpäliinsä tähtien voiman. Mutta
kuka on ennustuksen tarkoittama kolmas kissa?
Asia alkaa ratketa, kun muuan nuori naaras näkee
enneunen ja alkaa huomata epätavalliset kykynsä.
Keskellä ankaraa hellettä neljä klaania lähettävät
retkikunnan ratkaisemaan kuivuneen järven
arvoitusta, ja kolmen valitun kohtalot
alkavat kietoutua lopullisesti yhteen.

Tähtien enne on neljäs Soturikissat-saaga.
Neljäs oppilas on saagan ensimmäinen osa.

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49642-8

Kannen kuva: Owen Richardson